Rättsfallssamlingen

PERSONALDOMSTOLENS DOM
(andra avdelningen)
den 30 september 2010

Mål F-36/05

Gudrun Schulze
mot
Europeiska kommissionen

”Personalmål — Tjänstemän — Tillsättning — Sökande som har upptagits i en förteckning över godkända sökande före ikraftträdandet av de nya tjänsteföreskrifterna — Övergångbestämmelser för placering i lönegrad vid rekrytering — Placering i löneklass — Artikel 32 i tjänsteföreskrifterna — Artiklarna 2, 5 och 12 i bilaga XIII till tjänsteföreskrifterna — Diskriminering på grund av ålder — Lika lön för likvärdigt arbete — Principen om god förvaltningssed — Omsorgsplikt”

Saken: Talan väckt av Gudrun Schulze enligt artikel 236 EG och artikel 152 EA med yrkande om i första hand ogiltigförklaring av kommissionens beslut av den 8 februari 2005 om avslag på hennes klagomål och av kommissionens beslut av den 11 oktober 2004 att placera henne i lönegrad A*6, löneklass 2, och i andra hand om skadestånd från kommissionen.

Avgörande: Talan ogillas. Vardera parten ska bära sina rättegångskostnader.

Sammanfattning

1. Tjänstemän — Ställning som tjänsteman — Villkor för erhållande
(Tjänsteföreskrifterna, artikel 3)

2. Tjänstemän — Rekrytering — Placering i lönegrad vid tillsättning — En ny tjänstestruktur har införts genom förordning nr 723/2004 — Övergångsbestämmelser vad avser placering i lönegrad
(Tjänsteföreskrifterna, artiklarna 7.1, 27 första stycket, och 29.1; bilaga XIII, artikel 12.3, rådets förordning nr 723/2004)

3. Tjänstemän — Rekrytering — Placering i lönegrad vid tillsättning — En ny tjänstestruktur har införts genom förordning nr 723/2004 — Övergångsbestämmelser vad avser placering i lönegrad
(Tjänsteföreskrifterna, bilaga XIII, artikel 12.3, rådets förordning nr 723/2004)

4. Tjänstemän — Placering — Överensstämmelse mellan lönegrad och tjänst — Fastställelse av nivån på den tjänst som ska tillsättas
(Tjänsteföreskrifterna, artikel 5.4, 7.1 och 62 första stycket; bilaga I; rådets förordning nr 723/2004)

5. Tjänstemän — Principer — Administrationens omsorgsplikt — Principen om god förvaltningssed — Gränser
(Tjänsteföreskrifterna, bilaga XIII, artikel 12.3)

1. Det följer av artikel 3 i tjänsteföreskrifterna att tillsättningen av en tjänsteman med nödvändighet sker genom ett ensidigt beslut av tillsättningsmyndigheten i vilket anges dagen då tillsättningen träder i kraft samt på vilken tjänst tjänstemannen ska placeras. Det är först efter det att ett sådant beslut har fattats som en godkänd sökande i ett allmänt uttagningsprov har blivit tjänsteman och följaktligen kan åberopa sig på tjänsteföreskrifterna.

(se punkt 48)

Hänvisning till

Förstainstansrätten: 11 juli 2007, Centeno Mediavilla m.fl. mot kommissionen, T-58/05, REG 2007, s. II-2523, punkterna 54 och 55

2. Likhetsprincipen får inte bli till ett hinder för lagstiftarens frihet att när som helst ändra tjänsteföreskrifterna på det sätt som han anser överensstämmer med tjänstens intresse även om dessa bestämmelser visar sig vara mindre gynnsamma än de tidigare. I annat fall skulle lagstiftningen hindras från att utvecklas.

Således hade lagstiftaren rätt att inom ramen för reformen av tjänsteföreskrifterna dels bestämma att sökande som godkändes i ett uttagningsprov och som före den 1 maj 2004 skulle ha placerats i lönegrad A 7 eller A 6 vid rekryteringen hädanefter kommer att placeras i lönegrad A*6 när de anställs, dels vid samma tillfälle sänka lönerna för dessa lönegrader.

Lagstiftaren har därigenom inte åsidosatt likhetsprincipen, och framför allt inte förbudet mot diskriminering på grund av ålder, eftersom tabellen över nya lönegrader i artikel 12.3 i bilaga XIII till tjänsteföreskrifterna och grundlönerna uppenbarligen inte på något sätt tar hänsyn till de berördas ålder, vare sig direkt eller indirekt.

I enlighet med den regel som följer av artiklarna 7.1, 27 första stycket och 29.1 i tjänsteföreskrifterna, där det föreskrivs att lönenivån för tjänsterna fastställs utifrån tjänstens art, betydelse och omfattning, oberoende av de berördas kvalifikationer, görs det dessutom i tabellen över nya lönegrader i artikel 12.3 i bilaga XIII till tjänsteföreskrifterna en distinktion mellan den grundläggande lönegraden A*5 och den högre lönegraden A*6, beroende på vilken erfarenhet som krävs för tjänsterna på den berörda lönenivån.

Således kan det inte hävdas att artikel 12.3 i bilaga XIII till tjänsteföreskrifterna utgör hinder för att beakta yrkeserfarenhet. Tvärtom kräver nämnda bestämmelse att tillsättningsmyndigheten i tjänstens intresse ska ta hänsyn till yrkeserfarenhet när lönenivån, på ett objektivt sätt, fastställs för de tjänster som ska tillsättas.

(se punkterna 58–62)

Hänvisning till

Domstolen: 22 december 2008, Centeno Mediavilla m.fl. mot kommissionen, C-443/07 P, REG 2008, s. I-10945, punkt 83

Förstainstansrätten: 30 september 1998, Ryan mot revisionsrätten, T-121/97, REG 1998, s. II-3885, punkterna 98 och 104, 29 november 2006, Campoli mot kommissionen, T-135/05, REGP 2006, s. I-A-2-297 och II-A-2-1527, punkt 105; ovannämnda målen Centeno Mediavilla m.fl. mot kommissionen, punkterna 86, 89 och 113

Personaldomstolen: 19 juni 2007, Davis m.fl. mot rådet, F-54/06, REGP 2007, s. I-A-1-165 och II-A-1-911, punkt 81

3. Rätten till samma lön för anställda hos en och samma arbetsgivare som utför likvärdigt arbete är ett konkret uttryck för den allmänna likhetsprincipen. Personaldomstolen har i uppgift att se till att den principen efterlevs. Denna rätt uttrycks för övrigt i artikel 7 i den internationella konventionen om ekonomiska, sociala och kulturella rättigheter och i Internationella arbetsorganisationens konvention nr 111.

Likabehandlingsprincipen hindrar dock inte att lika situationer behandlas olika, om det finns sakliga och relevanta skäl för en sådan behandling och domstolen kan pröva dessa.

Lagstiftaren har haft rätt att inom ramen för reformen av tjänsteföreskrifterna ändra överensstämmelsen mellan lönegrad och tjänst, bland annat genom att införa artikel 12.3 i bilaga XIII till tjänsteföreskrifterna, eftersom det ligger i sakens natur att en övergångsbestämmelse medför undantag från vissa bestämmelser i tjänsteföreskrifterna, vars tillämpning nödvändigtvis påverkas av ändringen av systemet.

Under dessa förhållanden kan de tjänstemän som har tillsatts som sådana efter ikraftträdandet av reformen av tjänsteföreskrifterna inte anses befinna sig i samma rättsliga ställning som de som rekryterades före den 1 maj 2004 och vars tillsättning reglerades av de gamla tjänsteföreskrifterna.

Med hänsyn till reformen av lönegradssystemet har lagstiftaren inte heller åsidosatt principen om lika lön för likvärdigt arbete genom att ge tjänstemän som anställts efter reformen en lön som är kopplad till den lönegrad i vilken de har placerats med tillämpning av artikel 12.3 i bilaga XIII till tjänsteföreskrifterna, som är mindre gynnsam än den som gäller för de gamla lönegraderna i vilka de tjänstemän som rekryterades före den 1 maj 2004 placerades.

Den omständigheten att assistenter och handläggare som rekryterades före den 1 maj 2004 uppbär högre lön än de som har rekryterats som tjänstemän efter nämnda datum strider således inte mot principen om lika lön för likvärdigt arbete.

(se punkterna 74–79)

Hänvisning till

Domstolen: 26 juni 2001, Brunnhofer, C-381/99, REG 2001, s. I-4961, punkt 28; ovannämnda målen Centeno Mediavilla m.fl. mot kommissionen, punkterna 77–79 och 105

Förstainstansrätten: ovannämnda målen Centeno Mediavilla m.fl. mot kommissionen, punkterna 75, 80,114, 126 och 129

4. Det framgår av artikel 7.1 jämförd med artikel 62 första stycket i tjänsteföreskrifterna, enligt vilken en tjänsteman har rätt till lön efter sin lönegrad och löneklass, att tjänstemannen efter det att dennes lönegrad och därmed lönenivå har fastställts inte kan ges en tjänst som inte motsvarar hans lönegrad. Med andra ord är lönegraden och således den lön som tjänstemannen har rätt till avgörande för vilka uppgifter han eller hon kan åläggas. Således ger principen om överensstämmelse mellan lönegrad och tjänst också tjänstemannen rätt att vägra placering på en tjänst som inte motsvarar dennes lönegrad och således i slutändan vägra utföra uppgifter som inte motsvara dennes lön.

Detta gäller oavsett den omständigheten att det i artikel 5.4 i tjänsteföreskrifterna och i bilaga I, i dess lydelse enligt förordning nr 723/2004, om ändring av tjänsteföreskrifterna för tjänstemän och anställningsvillkoren för övriga anställda, inte föreskrivs att en viss tjänst alltid ska motsvara en viss lönegrad. Dessa bestämmelser innebär nämligen inte någon ändring av den princip som följer av artikel 7.1 i tjänsteföreskrifterna, enligt vilken lönenivån för en tjänst som ska tillsättas ska bestämmas med beaktande av vikten av de arbetsuppgifter som följer med den aktuella tjänsten och endast med hänsyn till tjänstens intresse. De betyder endast att tillsättningsmyndigheten inte är skyldig att ange

den exakta lönegraden för en tjänst som ska tillsättas i ett meddelande om lediga tjänster. Däremot förblir tillsättningsmyndigheten skyldig att vid användandet av sitt stora utrymme för skönsmässig bedömning se till dels att de lönegrader som den hänvisar till i meddelandet om lediga tjänster i tillräcklig utsträckning speglar vikten av arbetsuppgifterna i fråga, dels att tillsättningen i en av dessa lönegrader sker objektivt och med hänsyn särskilt till vikten av arbetsuppgifterna.

(se punkterna 80 och 81)

Hänvisning till

Förstainstansrätten: 7 maj 1991, Jongen mot kommissionen, T-18/90, REG 1991, s. II-187, punkt 27; 8 juli 2008, kommissionen mot Economidis, T-56/07 P, REGP 2008, s. I-B-1-31 och II-B-1-213, punkterna 82–86; 18 juni 2009, kommissionen mot Traore, T-572/08 P, REGP 2009, s. I-B-1-39 och II-B-1-223, punkterna 38, 40 och 41

5. Principen om god förvaltningssed är inte mer rättsligt bindande än en förordning. Samma sak gäller administrationens omsorgsplikt i förhållande till de anställda, en plikt som speglar de ömsesidiga rättigheter och skyldigheter som har inrättats genom tjänsteföreskrifterna mellan en myndighet och dess anställda och som således alltid avgränsas av gällande regler.

Med hänsyn till var principen om god förvaltningssed och administrationens omsorgsplikt befinner sig i normhierarkin kan en tjänsteman som har tillsatts under perioden 1 maj 2004–30 april 2006 således inte med stöd av dessa principer kräva ett annat resultat än det som följer av artikel 12.3 i bilaga XIII i tjänsteföreskrifterna, eftersom den bestämmelsen begränsar institutionens behörighet.

(se punkterna 86 och 87)

Hänvisning till

Förstainstansrätten: 27 mars 1990, Chomel mot kommissionen, T-123/89, REG 1990, s. II-131, punkt 32; 17 juni 1993, Arauxo-Dumay mot kommissionen, T-65/92, REG 1993, s. II-597, punkt 37; 22 juni 1994, Rijnoudt och Hocken mot kommissionen, T-97/92 och T-111/92, REGP 1994, s. I-A-159 och II-511, punkt 104; ovannämnda målet Campoli mot kommissionen, punkt 149

Personaldomstolen; 23 januari 2007, Chassagne mot kommissionen, F-43/05, REGP 2007, s. I-A-1-27 och II-A-1-139, punkt 111